मैत्रावरुणर्वसिष्ठः।विश्वे देवाः, १६ अहिः, १७ अहिर्बुध्यः। द्विपदा विराट्, २२-२५ त्रिष्टुप्, ।

प्र शुकैर्तु देवी मेनीषा अस्मत्सुर्तष्टो रथो न वाजी॥ ७.०३४.०१

सुतष्टः- सुष्ठु निर्मितः। वाजी- गतिमान्। रथः। न- इव। अस्मत्- अस्मत्तः। शुक्रा- शुभ्रा। देवी- दीप्ता। मनीषा- स्तुतिरूपा मेधा। प्र एतु- प्रसरतु॥१॥

विदुः पृथिव्या दिवो जनित्रं शृण्वन्त्यापो अध क्षर्रन्तीः॥ ७.०३४.०२

पृथिव्या दिवः- द्यावापृथिव्योः। क्षरन्तीः- क्षरन्त्यः। आपः- मूलशक्तिधाराः। शृण्वन्ति-अस्मत्स्तुतिं शृण्वन्ति। जनित्रम्- स्वमूलम्। विदुः- जानन्ति॥२॥

आपश्चिदस्मै पिन्वन्त पृथ्वीर्वृत्रेषु शूरा मंसन्त उग्राः॥ ७.०३४.०३

पृथ्वीः- प्रथमानाः। आपः- उदकानि। आधारशक्तिधाराः। अस्मै- तस्मा इन्द्राय। पिन्वन्त-आप्यायन्ते। शूर- समर्थ। उग्राः- उद्गूर्णाः। वृत्रेषु- आवरणनाशनेषु निमित्तेषु। मंसन्ते- त्वां स्तुवन्ति॥३॥

आ धूर्ष्वरम् दधाताश्चानिन्द्रो न वुत्री हिर्गण्यबाहुः॥ ७.०३४.०४

अस्मै- इन्द्राय । धूर्षु- रथधूर्षु । अश्वान्- प्राणतुरगान् । आ द्वात- धारयत । इन्द्रः । वज्री-वज्रपाणिः । न- च । हिरण्यबाहुः- सुवर्णपाणिः ॥४ ॥

अभि प्र स्थाताहैव युइं यातेव पत्मन्त्मना हिनोत॥ ७.०३४.०५

यज्ञं प्रति । प्र स्थात- प्रस्थानं कुरुत । पत्मन्- मार्गे । त्मना- स्वतः । यातेव- गन्तेव । हिनोत-गच्छत ॥५॥

त्मना समत्सु हिनोते युज्ञं दधात केतुं जनाय वीरम्॥ ७.०३४.०६

त्मना- स्वतः । समत्सु- वृत्रैर्जीनतेषु समरेषु । हिनोत- प्रेरयत । यज्ञम् । केतुम्- प्रज्ञाम् । वीरम् । जनाय- जनहिताय । द्धात- धारयत ॥६॥

उर्दस्य शुष्मद्भानुर्नार्ते बिर्भिते भारं पृथिवी न भूमे॥ ७.०३४.०७

अस्य- एतस्य यज्ञस्य । शुष्मात्- बलात् । भानुः- सूर्यः । न- सम्प्रति । आर्त- उद्गच्छित । भूम-भूतानि । पृथिवी- भूमिः । न- इव । भारम्- लोकस्य भारम् । बिभर्ति- धारयित ॥७ ॥

ह्वयामि देवाँ अयातुरम्ने सार्धन्नृतेन धियं दधामि॥ ७.०३४.०८

अयातुः- अहिंसकः सन्। देवान्। ह्वयामि- आह्वये। अग्ने- पावक सत्क्रतो। साधन्- साधयन्। ऋतेन- सत्येन। धियम्। दधामि- धारयामि॥८॥

अभि वो देवीं धियं दिधध्वं प्र वो देवत्रा वार्च कृणुध्वम्॥ ७.०३४.०९

वः- यूयम्। देवीम्- द्योतनशीलाम्। धियम्। दिधिध्वम्- धारयत। वः- यूयम्। देवत्रा- देवेषु। वाचम्- मन्त्रम्। प्र- प्रकर्षेण। कृणुध्वम्- कुरुथ ॥९॥

आ चेष्ट आसां पाथौ नदीनां वर्रुण उग्रः सहस्रचक्षाः॥ ७.०३४.१०

उग्रः- वीरः। सहस्रचक्षाः- अनन्तदर्शनः। वरुणः- ऋतदेवः। आसाम्। नदीनां पाथः- उदकानि मूलशक्तिधाराः। आ चष्टे- पश्यति ॥१०॥

राजा राष्ट्रानां पेशो नदीनामनुत्तमस्मै क्षत्रं विश्वायु॥ ७.०३४.११

राष्ट्रानाम्- राष्ट्राणां प्राणियुक्तदेशानाम्। राजा- स्वामी। नदीनाम्- अपाम्। पेशः- रूपभृत्। अस्मै- एतस्मै। विश्वायु- सर्वक्षेमकरम्। क्षत्रम्। अनुत्तम्- अबाधितम्॥११॥

अविष्टो अस्मान्विश्वांसु विक्ष्वद्युं कृणोत् शंसं निनित्सोः॥ ७.०३४.१२

विश्वासु- सर्वासु। विश्व- प्रजासु। अस्मान्- नः। अविष्ट- रक्षत। शंसं निनित्सोः-निन्दितुमिच्छतः। अद्युम्- अदीप्तिम्। कृणोत- कुरुत ॥१२॥

व्येतु दिद्युद्विषामशेवा युयोत् विष्व्यप्रपस्तुनूनाम्॥ ७.०३४.१३

अशेवा- दुःखकरम् । द्विषाम्- द्वेष्टॄणाम् । दिद्युत्- प्रहरणम् । व्येतु- अपगच्छतु । विष्वक्- सर्वतः । तनूनाम्- देहानाम् । रपः- पापम् । युयोत- पृथक्कुरुत ॥१३॥

अवीन्नो अग्निर्हव्यान्नमोभिः प्रेष्ठो अस्मा अधायि स्तोर्मः॥ ७.०३४.१४

हव्यात्- हव्यानामत्ता । अग्निः । नः- अस्मान् । अवीत्- रक्षतु । नमोभिः- वन्दनैः । प्रेष्ठः-अतिश्चयेन प्रेमकरः । स्तोमः- मन्त्रः । अस्मै- एतस्मै । अधायि- स्थापितः ॥१४ ॥

सुजूर्देविभिर्पां नपति सखीयं कृष्वं शिवो नौ अस्तु॥ ७.०३४.१५

देवेभिः- देवैः । सजूः- सहृदयम् । अपां नपातम्- मूलशक्तिधाराजम् । सखायम्- मित्रम् । कृध्वम्-कुरुत । सः । नः- अस्माकम् । शिवः- क्षेमकरः । अस्तु- भवतु ॥१५॥

अज्ञामुक्थैरिह गृणीषे बुध्ने नदीनां रजेस्सु षीदेन्॥ ७.०३४.१६

अङ्गाम्- उदकजम्। वैद्युतोग्निरुदकजः। मूलशक्तिधाराजमित्याध्यात्मिके। अहिम्- अहीनम्। नदीनाम्- अपामाधारशक्तिधाराणाम्। बुघ्ने- मूलस्थाने। गृणीषे- स्तौमि। रजःसु- जीवोदके। सीदन्- सीदन्तं स्तौमि॥१६॥

मा नोऽहिर्बुध्यो रिषे धान्मा यज्ञो अस्य स्त्रिधदतायोः॥ ७.०३४.१७

अहिर्बुध्न्यः- अहीनमूलः। नः- अस्मान्। रिषे- हिंसायै। मा। धात्- यच्छतु। अस्य- एतस्य। ऋतायोः- सत्यकामस्य। यज्ञः। मा नश्यतु॥१७॥

उत न एषु नृषु श्रवौ धुः प्र राये यन्तु शर्धन्तो अर्यः॥ ७.०३४.१८

शर्धन्तः- बलं कुर्वन्तः। अर्यः- आर्याः। नः- अस्माकम्। एषु- एतेषु। नृषु- मनुष्येषु। श्रवः-श्रुतिम्। धुः- धारयन्तु। राये- दानयोग्यसम्पदे। प्र यन्तु- प्रगच्छन्तु ॥१८॥

तपन्ति शत्रुं स्वर्ण भूमा महासेनासो अमेभिरेषाम्॥ ७.०३४.१९

महासेनासः- महासेनापतयः। एषाम्- एतेषां मरुताम्। अमिभिः- बलैः। भूम- भुवनानि। स्वर्न-सूर्यं इव। शत्रुम्- रिपुम्। तपन्ति ॥१९॥

आ यन्नः पत्नीर्गमन्त्यच्छा त्वष्टां सुपाणिर्दधांतु वीरान्॥ ७.०३४.२०

यत्- यदा। नः- अस्मान्। अच्छ- अभिलक्ष्य। पत्नीः- जायाः। आ गमन्ति- आगच्छन्ति। तदा। सुपाणिः- शोभनबाहुः। त्वष्टा- तनूकरणदेवता। वीरान्- समर्थान् पुत्रान्। द्धातु-धारयतु॥२०॥

प्रति नः स्तोमं त्वष्टां जुषेत् स्यादस्मे अरमितर्वसूयुः॥ ७.०३४.२१

नः- अस्माकम्। स्तोमम्- मन्त्रम्। त्वष्टा- शिल्पाधिदेवता। प्रति जुषेत- प्रतिसेवेत। अस्मे-अस्मभ्यम्। अरमतिः- विरक्तस्त्वष्टा। वसूयुः- सम्पत्सम्पादकः। स्यात्- भवेत्॥२१॥

ता नौ रासन्नातिषाचो वसून्या रोदंसी वरुणानी श्रेणोतु।

वर्रूत्रीभिः सुशर्णो नौ अस्तु त्वष्टां सुदत्रो वि द्धातु रायः॥ ७.०३४.२२

रातिषाचः- दानयुक्ताः। ता- तानि । वसूनि- धनानि । नः- अस्मभ्यम् । रासन्- यच्छन्तु । रोदसी-द्यावापृथिव्यो । अभिशृणुताम् । वरुणानी- ऋताधिदेवता । शृणोतु । वरूत्रीभिः- श्रेष्ठाभिः । सुद्त्रः-शोभनदाता । त्वष्टा । नः- अस्माकम् । सुशरणः- शरण्यः। अस्तु- भवतु । रायः- सम्पदः। वि द्यातु- विशेषेण यच्छतु ॥२२ ॥

तन्नो रायः पर्वतास्तन्न आपस्तद्रितिषाच ओषधीरुत द्यौः।

वनस्पतिभिः पृथिवी सजोषा उभे रोद्सी परि पासतो नः॥ ७.०३४.२३

नः- अस्मभ्यम् । तत् । रायः- दानयोग्यधनम् । पर्वताः- गिरयो मेघा वा यच्छन्तु । रातिषाचः- दानशीलाः । आपः । ओषधीः- ओषध्यः । उत- अपि च । द्यौः- नभः । यच्छन्तु । वनस्पतिभिः- वृक्षैः । पृथिवी- भूमिः । सजोषाः- सहृदया । यच्छतु । उभे । रोदसी- द्यावापृथिव्यौ । नः- अस्मान् । परि पासतः- परिपालयताम् ॥२३ ॥

अनु तदुवीं रोदंसी जिहातामनुं चुक्षो वरुण इन्द्रंसखा।

अनु विश्वे मुरुतो ये सुहासो रायः स्याम धुरुणं धियध्ये॥ ७.०३४.२४

तत्। उर्वी-विस्तीर्णे। रोदसी- द्यावापृथिव्यो। अनु जिहाताम्- अनुगच्छताम्। द्युक्षः- दिव्यः। इन्द्रसखा- इन्द्रसुद्दृत्। वरुणः। अनुगच्छतु। ये। सहासः- शक्तिभूताः। विश्वे- सर्वे। मरुतः- वाताः प्राणविशेषाः। अनु गच्छन्तु। धियध्ये- धारणाये। रायः- दानयोग्यसम्पदः। धरुणम्- धारकं स्थानम्। स्याम- वयं भवेम ॥२४॥

तन्न इन्द्रो वर्रुणो मित्रो अग्निराप ओषधीर्वनिनौ जुषन्त।

शर्मन्स्याम मुरुतामुपस्थे यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥ ७.०३४.२५

इन्द्रः- ईशनाधिदेवता। वरुणः- ऋताधिदेवता। मित्रः- स्नेहाधिदेवता। अग्निः- क्रत्वधिदेवता। आपः- उदकानि। ओषधीः- ओषध्यः। विननः- वृक्षाः। जुषन्त- सेवन्ताम्। मरुताम्- वातानां प्राणिवशेषाणाम्। उपस्थे- अन्तिके। शर्मन्- क्षेमे। स्याम- भवेम। यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥२५॥